

148

OBWIESZCZENIE MINISTRA WSPÓLPRACY GOSPODARCZEJ Z ZAGRANICĄ

z dnia 28 kwietnia 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

1. Na podstawie art. 52 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146), z uwzględnieniem:

- 1) zmian wprowadzonych ustawami z dnia 28 lipca 1983 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 42, poz. 187) i z dnia 31 stycznia 1985 r. zmieniającą ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 3, poz. 12), objętych jednolitym tekstem ustalonym w obwieszczeniu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 18 marca 1985 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 58),
- 2) zmian wprowadzonych ustawą z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania niniejszego jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów, punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

2. Jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 42—44 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 19, poz. 146) w brzmieniu:

„Art. 42. 1. Działające w dniu wejścia w życie ustawy przedsiębiorstwa utworzone na podstawie obowiązujących dotychczas przepisów, prowadzące działalność objętą przepisami niniejszej ustawy, stają się przedsiębiorstwami w rozumieniu tej ustawy.

2. Organy właściwe w sprawach zezwoleń w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dostosują dotychczasowe zezwolenia do przepisów ustawy.
3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, w terminie sześciu miesięcy od dnia dostosowania zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, dostosują swoją działalność do przepisów niniejszej ustawy

i zawiadomią o tym organy właściwe w sprawach zezwoleń.

Art. 43. Do działalności gospodarczej regulowanej niniejszą ustawą nie mają zastosowania przepisy art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej (Dz. U. Nr 27, poz. 158) oraz art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1977 r. Nr 4, poz. 20).

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

- 2) art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 42, poz. 187) w brzmieniu:

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1983 r., z tym że art. 27 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 3 zachowuje moc do dnia 31 grudnia 1983 r.”

- 3) art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. zmieniającej ustawę o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 3, poz. 12) w brzmieniu:

„Art. 2. W ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) w art. 1 w ust. 3 powołanie „art. 6, 13 i 15 ust. 2” zastępuje się powołaniem „art. 13”.

Art. 3. Postępowanie w sprawach decyzji odmawiających ze względu na bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej wydania zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1, toczące się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy przed sądem administracyjnym, podlega umorzeniu.”

„Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 marca 1985 r.”

- 4) art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325) w brzmieniu:

„Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.”

Minister Wspólpracy Gospodarczej z Zagranicą:
w z. S. Amanowicz

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Współpracy Gospodarczej z Zagranicą
z dnia 28 kwietnia 1989 r. (poz. 148)

U S T A W A

z dnia 6 lipca 1982 r.

o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

W dążeniu do zwiększenia przy udziale zagranicznych osób prawnych i fizycznych, a w szczególności Polonii, produkcji i usług na potrzeby rynku wewnętrznego i na eksport stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Osoby prawne mające siedzibę za granicą, obywatele państw obcych, obywatele polscy mający stałe miejsce zamieszkania za granicą oraz utworzone przez te osoby spółki z siedzibą w Polsce z wyłącznym ich udziałem, zwane dalej „zagranicznymi podmiotami gospodarczymi”, mogą prowadzić na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalność gospodarczą określoną w ustawie, zwaną dalej „działalnością gospodarczą”.

2. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą prowadzić działalność gospodarczą we własnym imieniu i na własny rachunek, a także uczestniczyć w spółce z udziałem polskich podmiotów gospodarczych.

Art. 2. Na podstawie przepisów ustawy może być prowadzona działalność gospodarcza w zakresie drobnej wytwórczości, polegająca na:

- 1) produkcji wyrobów i świadczeniu usług,
- 2) obrocie towarowym,
- 3) eksporcie własnej produkcji i usług oraz imporcie dla potrzeb tej produkcji i usług.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) polskich podmiotach gospodarczych — rozumie się przez to:
 - a) państwowe przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości,
 - b) organizacje społeczne uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do prowadzenia działalności gospodarczej,
 - c) spółdzielnie,
 - d) zrzeszenia producentów i spółki krajowe prowadzące działalność w zakresie drobnej wytwórczości,
 - e) osoby uprawnione, na podstawie odrębnych przepisów, do prowadzenia rzemiosła i innej działalności gospodarczej,
 - f) osoby fizyczne podejmujące działalność gospodarczą wspólnie z zagranicznymi podmiotami gospodarczymi,
- 2) przedsiębiorstwie zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo działające na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na podstawie przepisów niniejszej ustawy, w stosunku do którego prawa majątkowe służą jedynie zagranicznemu podmiotowi gospodarczemu, oraz przedsiębiorstwa zorganizowane w formie spółki, której jedynymi udziałowcami są zagraniczne podmioty gospodarcze,
- 3) przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zorganizowane w formie spółki, której udziałowcami są zagraniczne oraz polskie podmioty gospodarcze,

4) przedsiębiorstwie — rozumie się przez to przedsiębiorstwo zagraniczne i przedsiębiorstwo z udziałem zagranicznym,

5) właścicieli przedsiębiorstwa — rozumie się przez to również podmioty, których prawa do przedsiębiorstwa wynikają z innego tytułu niż własność.

Art. 4. 1. Obywatel polski stale zamieszkały w Polsce może wnieść do przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym wkład w postaci będących jego własnością środków trwałych, obrotowych bądź licencji lub patentów.

2. Obywatel polski stale zamieszkały w Polsce może uzyskać, na warunkach określonych przepisami prawa dewizowego, zezwolenie na wniesienie do przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym wkładu w postaci będących jego własnością wartości dewizowych. Wkład i zysk przypadający z tego tytułu wykorzystuje się zgodnie z przepisami prawa dewizowego.

Rozdział 2

Udzielanie zezwoleń

Art. 5. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 2, wymaga zezwolenia.

2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 6, jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma być, jest lub było prowadzone.

3. Organ administracji państwowej, o którym mowa w ust. 2, może odmówić wydania zezwolenia w razie uznania, iż prowadzenie działalności gospodarczej nie byłoby celowe ze względu na:

- 1) ważny interes społeczny lub gospodarki narodowej,
- 2) bezpieczeństwo Państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe warunki wydawania zezwoleń.

6. W sprawach zezwoleń na działalność gospodarczą wymienioną w art. 2 pkt 3 organem właściwym jest Prezes Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych.

Art. 6. 1. Zagraniczny podmiot gospodarczy jest obowiązany ustanowić pełnomocnika do reprezentowania go wobec polskich organów administracji państwowej oraz w stosunkach prawnych z polskimi podmiotami, w zakresie związanym z prowadzeniem działalności na podstawie ustawy. Pełnomocnikiem może być obywatel polski lub uprawniona polska osoba prawna, mający stałe miejsce pobytu lub siedzibę w Polsce.

2. Ustanowienie pełnomocnika nie jest wymagane, gdy:

- 1) zagraniczny podmiot gospodarczy ma stałe miejsce

pobytu lub siedzibę na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

- 2) zagraniczny podmiot gospodarczy będący osobą prawną ma swoje przedstawicielstwo na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 3) działalność zagranicznego podmiotu gospodarczego polega wyłącznie na uczestnictwie w spółce będącej osobą prawną z siedzibą w Polsce.

3. Organ administracji państwowej właściwy w sprawach zezwoleń może odmówić wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

4. Decyzja odmowna wydana z przyczyn, o których mowa w ust. 3, nie wymaga uzasadnienia faktycznego.

5. W razie odwołania pełnomocnika, jego śmierci lub zrzeczenia się pełnomocnictwa i niewyznaczenia przez zagraniczny podmiot gospodarczy nowego pełnomocnika w terminie miesięcznym, organ, który wydał zezwolenie, występuje do sądu o ustanowienie kuratora do sprawowania czynności zwykłego zarządu przedsiębiorstwem.

6. Czynności osoby wymienionej w ust. 5 ustają z dniem wpisania do zezwolenia nazwiska lub nazwy pełnomocnika, o którym mowa w ust. 1.

Art. 7. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) informację o rodzaju, formie i zakresie działalności gospodarczej podmiotu lub podmiotów ubiegających się o zezwolenie na działalność gospodarczą,
- 2) wskazanie siedziby zamierzonego przedsiębiorstwa oraz zakresu jego działalności gospodarczej,
- 3) przewidywane rozmiary działalności gospodarczej oraz przewidywaną liczbę zatrudnionych, *
- 4) przewidywane formy finansowania i nakłady niezbędne dla uruchomienia działalności gospodarczej,
- 5) deklarowaną wysokość finansowego i rzeczowego wkładu dewizowego przeznaczonego na uruchomienie działalności gospodarczej, a w wypadku przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym — także wkładu polskich podmiotów gospodarczych,
- 6) w wypadku spółki — akt założycielski spółki,
- 7) odpis pełnomocnictwa, o ile wnioskodawca działa przez pełnomocnika, bądź ustanowienia przedstawicielstwa.

Art. 8. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym udziałowcy składają wspólnie.

Art. 9. 1. Wkład inwestycyjny zagranicznego podmiotu gospodarczego stanowią środki trwałe i przedmioty nietrwałe, niezbędne do prowadzenia działalności gospodarczej i użytkowane w skali rocznej, które zostały nabyte za waluty wymienialne lub za złote pochodzące z udokumentowanej wymiany.

2. Wkład inwestycyjny stanowią również patenty, licencje i inne podobne prawa.

3. Minimalny wkład inwestycyjny, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie może być niższy niż minimalny depozyt założycielski, o którym mowa w art. 13 ust. 4.

Art. 10. Wniosek, o którym mowa w art. 7, podlega rozpatrzeniu w terminie trzech miesięcy od dnia jego złożenia. W razie złożenia wniosku wadliwie sporządzonego organ rozpatrujący wezwie niezwłocznie wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku. Termin trzymiesięczny liczy się od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Art. 11. Zezwolenie na działalność gospodarczą określa w szczególności:

- 1) przedmiot i miejsce działalności gospodarczej przedsiębiorstwa oraz jego formę prawną,
- 2) siedzibę przedsiębiorstwa,
- 3) czas, na jaki zezwolenie zostało udzielone,
- 4) dopuszczalną wielkość zatrudnienia,
- 5) imię i nazwisko lub nazwę pełnomocnika, z zastrzeżeniem przepisu art. 6 ust. 2.

Art. 12. W wypadku uzasadnionym interesem społecznym lub gospodarczym organ wydający zezwolenie może wymagać, by w przedsiębiorstwie z udziałem zagranicznym udział określonych polskich podmiotów gospodarczych był wyższy niż 50%.

Art. 13. 1. Wydanie zezwolenia następuje po przedłożeniu przez zagraniczny podmiot gospodarczy zaświadczenia o złożeniu w banku polskim depozytu założycielskiego.

2. Depozyt założycielski stanowi zabezpieczenie prawnych roszczeń polskich podmiotów prawnych na wypadek niewywiązania się przez zagraniczny podmiot gospodarczy z podjętych zobowiązań.

3. Depozyt założycielski składa się na okres do uruchomienia działalności gospodarczej określonej w zezwoleniu. Depozyt jest oprocentowany na warunkach stosowanych do wkładów cudzoziemców dewizowych.

4. Depozyt składa się w walucie wymienialnej, w wysokości odpowiadającej równowartości co najmniej 6,9 mln zł. W razie zmiany kursu złotego do walut zagranicznych kwoty te ulegają odpowiedniej zmianie.

5. Minister Finansów, w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego oraz po zasięgnięciu opinii Prezesa Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo zasady i tryb ustalania wysokości depozytu założycielskiego oraz zwolnień w całości bądź części od obowiązku wniesienia takiego depozytu.

6. Wysokość depozytu dla poszczególnych przedsiębiorstw ustala organ wydający zezwolenie, po zasięgnięciu opinii banku.

Art. 14. Zezwolenie wydaje się na okres do dwudziestu lat, a w wypadkach uzasadnionych okresem amortyzacji inwestycji do czterdziestu lat. Po upływie ważności zezwolenia może być wydane nowe zezwolenie.

Art. 15. Zezwolenie może być cofnięte jedynie w wypadku, gdy działalność przedsiębiorstwa jest prowadzona z naruszeniem przepisów prawa lub warunków ustalonych w zezwoleniu.

Art. 16. Decyzje w sprawach zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, objęte przepisami ustawy, mogą być zaskarżone do Naczelnego Sądu Administracyjnego na zasadach i w trybie określonych przez Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem decyzji odmownych wydanych ze względu na bezpieczeństwo państwa lub ochronę tajemnicy państwowej.

Art. 17. 1. Przedsiębiorstwa działające na podstawie niniejszej ustawy — z wyłączeniem przedsiębiorstw podlegających na podstawie odrębnych przepisów wpisowi do rejestru handlowego — podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorstw zagranicznych.

2. Rejestr przedsiębiorstw zagranicznych jest dostępny dla osób mających w tym interes prawny.

3. Organami rejestracyjnymi są sądy. Właściwość tych sądów, w trybie określonym w przepisach o ustroju

sądów powszechnych, oraz zasady prowadzenia rejestru przedsiębiorstw zagranicznych, dane podlegające wpisowi do tego rejestru, wymagania dla wniosku o wpis do rejestru, tryb postępowania przy dokonywaniu wpisów, zmian i skreśleń w rejestrze, zasady udestępniania rejestru oraz wypadki i warunki wydawania odpisów i wyciągów z tego rejestru określa Minister Sprawiedliwości.

Rozdział 3

Ogólne zasady działalności przedsiębiorstw

Art. 18. Zagraniczne i polskie podmioty gospodarcze mają, w ramach obowiązującego prawa polskiego, swobodę wyboru formy prawnej, zasad udziału wspólników oraz organizacji i sposobu zarządzania przedsiębiorstwem. Do przedsiębiorstw działających w formie spółki stosuje się, w zależności od formy spółki, przepisy Kodeksu cywilnego bądź Kodeksu handlowego.

Art. 19. 1. W zakresie zatrudnienia, stosunków i warunków pracy w przedsiębiorstwie, spraw socjalnych i ubezpieczeń społecznych pracowników oraz działalności związków zawodowych — stosuje się prawo polskie.

2. Przedsiębiorstwo może zatrudniać osoby nie mające obywatelstwa polskiego ani karty stałego pobytu w Polsce, jeżeli uzyskały na to zgodę terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego.

Art. 20. 1. Pracownicy będący osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, mogą otrzymywać część wynagrodzenia w walutach obcych ze środków dewizowych przedsiębiorstwa. Ta część wynagrodzenia może być, na wniosek pracownika, przekazywana przez przedsiębiorstwo za granicę bez odrębnego zezwolenia dewizowego.

2. Wynagrodzenie pracowników będących osobami zagranicznymi, w rozumieniu prawa dewizowego, podlega opodatkowaniu w wysokości 30% kwoty wynagrodzenia w walucie wypłaty, jeżeli postanowienia wiążących Polską Rzeczpospolitą Ludową umów międzynarodowych nie stanowią inaczej. Podatek pobiera, w trybie określonym w odrębnych przepisach, przedsiębiorstwo jako płatnik przy wypłacie wynagrodzeń. Podatek należny od wynagrodzeń wypłaconych w walucie obcej jest płacony w złotych polskich pochodzących z udokumentowanej wymiany tej waluty.

Art. 21. 1. Podjęcie inwestycji bądź rodzaju działalności nie objętych dotychczasowym zezwoleniem wymaga odrębnego zezwolenia.

2. Uruchomienie nowego zakładu lub filii poza siedzibą przedsiębiorstwa lub miejscami określonymi w zezwoleniu wymaga rozszerzenia zakresu tego zezwolenia.

3. W wypadku gdy zakład lub filia, o których mowa w ust. 2, mają być zlokalizowane na terenie właściwości miejscowej organu innego niż ten, który wydał zezwolenie, rozszerzenie zakresu zezwolenia wymaga uzgodnienia z organem właściwym miejscowo dla nowo uruchamianej filii lub zakładu.

4. Inwestycje rozwojowe i modernizacyjne, uruchomienie nowego zakładu przedsiębiorstwa, podjęcie nowej działalności nie wymagają dodatkowego zezwolenia, o ile nie naruszają warunków określonych w zezwoleniu już wydanym.

Art. 22. Przedsiębiorstwa mogą zawierać umowy kooperacyjne z krajowymi podmiotami gospodarczymi.

Art. 23. 1. Przedsiębiorstwa mogą sprzedawać importowane przez nie towary i usługi za pośrednictwem przedsiębiorstw państwowych uprawnionych do prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej sprzedaży za waluty wymienialne.

2. Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrami Współpracy Gospodarczej z Zagranicą oraz Rynku Wewnętrznego, w drodze rozporządzenia, określa wypadki oraz zasady i warunki sprzedaży towarów i usług, o których mowa w ust. 1.

Art. 24. 1. Przedsiębiorstwo odprzedaje polskiemu bankowi dewizowemu 30% wpływów w walutach obcych, uzyskiwanych z tytułu eksportu.

2. Z pozostałej po odprzedawcy, o której mowa w ust. 1, części wpływów w walutach obcych przedsiębiorstwo może, bez odrębnego zezwolenia dewizowego, dokonywać zakupów towarów i usług za granicą przeznaczonych do jego działalności.

3. Przedsiębiorstwo może dokonywać w obrocie krajowym zakupu towarów i usług za waluty obce w jednostkach do tego uprawnionych.

Rozdział 4

Kredytowanie przedsiębiorstw

Art. 25. Przedsiębiorstwa mogą uzyskać w bankach polskich kredyty obrotowe i inwestycyjne na zasadach ustalonych przez Radę Ministrów. Podstawą udzielenia kredytu jest umowa.

Art. 26. 1. Przedsiębiorstwa mogą, z zachowaniem przepisów prawa dewizowego i prawa bankowego, zaciągać kredyty w bankach zagranicznych.

2. Zaciągnięcie kredytu, o którym mowa w ust. 1, w wypadku gdy udziałowcem przedsiębiorstwa jest krajowa jednostka gospodarki uspołecznionej i zaciągnięcie kredytu pociąga za sobą obciążenie polskiego udziałowca z tytułu zabezpieczenia tego kredytu — wymaga ponadto zgody Ministra Finansów.

Rozdział 5

Wykorzystanie zysku

Art. 27. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze mogą przekazywać za granicę corocznie część dochodu w wysokości:

- 1) 10% wniesionego przez te podmioty wkładu inwestycyjnego w walutach wymienialnych,
- 2) nadwyżki wpływów z eksportu w walutach wymienialnych, pozostałych po odprzedawcy, o której mowa w art. 24, nad wydatkami na import, z tym że przekazywana za granicę łączna kwota z tych tytułów nie może być wyższa od osiągniętego w poprzednim roku obrachunkowym dochodu po opłaceniu podatku dochodowego.

2. Minister Finansów określa szczegółowe zasady ustalania wartości wkładu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 9, oraz obliczania nadwyżki, o której mowa w ust. 1 pkt 2. Wartość wkładu inwestycyjnego może być określana przez biegłych sądowych.

Art. 28. Właściciel przedsiębiorstwa może przekazać za granicę kwotę uzyskaną ze sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego części, pomniejszoną o należny podatek, pod warunkiem że:

- 1) umowa sprzedaży została sporządzona, po uzyskaniu zezwolenia dewizowego, w formie aktu notarialnego,
- 2) nabywca posiada zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju przedsiębiorstwa,
- 3) kwota uzyskana ze sprzedaży wpłynęła w walutach wymiennalnych do polskiego banku,
- 4) sprzedający wywiązał się z zobowiązań podatkowych.

Art. 29. Minister Rynku Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może określać warunki, na jakich zagraniczny podmiot gospodarczy może z dochodu pozostałego po opłaceniu podatku dochodowego dokonywać zakupów za złote towarów i usług i przeznaczyć je na eksport.

Art. 30. Podmioty zagraniczne, które uzyskują dochody z tytułu praw do przedsiębiorstwa, w tym również małżonkowie, wstępni i zstępni zagranicznych osób fizycznych, w czasie pobytu w Polsce uprawnione są do zakupów za złote, uzyskane z tytułu udziału w zyskach przedsiębiorstwa, wszelkich towarów i usług do użytku osobistego.

Art. 31. Zasady wykorzystania przez polskie podmioty gospodarcze należnych im dochodów z działalności przedsiębiorstw określają odrębne przepisy.

Rozdział 6

Dzierżawa nieruchomości

Art. 32. Przedsiębiorstwa mogą dzierżawić nieruchomości państwowe.

Art. 33. Zagraniczny właściciel przedsiębiorstwa może dzierżawić nieruchomość przeznaczoną do użytku osobistego, na zasadach obowiązujących obywateli polskich. Wydatki z tego tytułu mogą być finansowane z dochodów uzyskanych z prowadzonej w Polsce działalności gospodarczej.

Rozdział 7

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 34. W sprawach rozwiązania lub likwidacji przedsiębiorstwa zagranicznego i przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego i Kodeksu handlowego.

Art. 35. W wypadku likwidacji przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym polskim podmiotom gospodarczym będącym udziałowcami likwidowanego przedsiębiorstwa przysługuje pierwszeństwo zakupu praw i rzeczy stanowiących majątek przedsiębiorstwa, pozostałych po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli przedsiębiorstwa.

Art. 36. 1. Na podstawie zezwolenia wydanego osobie fizycznej na prowadzenie działalności gospodarczej jednoosobowo, działalność ta może być po jej śmierci nadal prowadzona przez dotychczasowego pełnomocnika na rachunek spadkobierców do chwili ustanowienia kuratora.

2. W przypadku śmierci osoby, o której mowa w ust. 1, spadkobierca (zapisobierca) lub organ, który wydał zezwolenie, występuje do sądu o ustanowienie kuratora w celu wykonywania czynności, o których mowa w art. 6 ust. 1.

3. Kurator wykonuje swe czynności do czasu wydania zezwolenia spadkobiercy (zapisobiercy), który wykazał swoje prawa do przedsiębiorstwa z tytułu dziedziczenia (zapisu), bądź do chwili wygaśnięcia zezwolenia.

4. W przypadku śmierci osoby będącej współnikiem spółki nie mającej osobowości prawnej, działalność gospodarcza spółki może być prowadzona przez pozostałych współników (wspólnika), jeżeli przynajmniej jeden z nich jest zagranicznym podmiotem gospodarczym.

5. Organ właściwy w sprawach zezwoleń może odmówić wydania zezwolenia spadkobiercy (zapisobiercy) lub wpisania go do zezwolenia wydanego spółce nie będącej osobą prawną — z przyczyn określonych w art. 5 ust. 3 pkt 2.

Art. 37. Zagraniczne podmioty gospodarcze oraz przedsiębiorstwa z udziałem zagranicznym podlegają opodatkowaniu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, z tym że:

- 1) stawkę podatku dochodowego ustala się w wysokości 50% dochodu,
- 2) z podstawy opodatkowania odlicza się darowizny na cele społecznie użyteczne, w tym na rzecz organizacji społecznych i fundacji z siedzibą w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z tym że kwoty tych darowizn nie mogą przekraczać łącznie 10% dochodu,
- 3) stawka podatku dochodowego ulega obniżeniu o 0,4% za każdy 1% obrotu ze sprzedaży wyrobów i usług na eksport w stosunku do ogólnej kwoty obrotu z działalności gospodarczej, pomniejszonej o podatek obrotowy,
- 4) Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić inne obniżki w podatku dochodowym zależnie od rodzaju wykonywanej działalności oraz warunki ich zastosowania,
- 5) podatek dochodowy po zastosowaniu obniżek, o których mowa w pkt 3 i 4, nie może być niższy niż 25% dochodu,
- 6) ulgi podatkowe z tytułu inwestycji ustala się w wysokości 50% kwot wydatkowanych na inwestycje.

Art. 38. 1. Na podstawie ustawy mogą zostać wydane zezwolenia na tworzenie nowych przedsiębiorstw jedynie w sprawach z wniosków złożonych przed dniem 1 stycznia 1989 r.

2. Przepis ust. 1 dotyczy również wniosków o przedłużenie zezwoleń.